

Value for money

Aan het eind van het eerste decennium van het tweede millennium ontstond de kans om met de kolibri 560 Chapeau een reisje richting Zeeland te maken. Temeer omdat de zomer zich van zijn beste kant liet zien.

Na een succesvolle deelname aan de “kortste nacht” wedstrijd van de Scheveningse Jachtclub, welke met het winnen van de 1^e prijs werd afgesloten, lag de boot toch nog in Scheveningen.

Na inpakken van scheepsbesluit, raasdonders met spek en bruine bonen werd in de loop van de ochtend sloop gegaan. Ook nog snel even de benodigde nautische kaarten aangeschaft bij “de coöperatie”. Speurend in de schappen kreeg ik nog een joviale klap op de schouder, vergezelt van de kreet: Hoe is het met Roelof! Nadat ik mij omgedraaid had stamelde de schouderklopper met een rood aangelopen hoofd dat ik wel heel erg op “Roelof” leek. Na verzekering mijnerzijds dat het ondanks mijn andere naam prima ging namen we afscheid.

Eenmaal door de pieren van Scheveningen bleek de wind maar weinig zin in actie hebben. Het hijsen van een 9m2 genua gaf uiteindelijk toch de gewenste voortgang. Met een rustig vaartje voor de Nieuwe Waterweg langs. Blijkbaar voor de grote sloopvaart ook vakantietijd, het was rustig met Grote Schuiten.

Door het slakkengangetje was de Oosterschelde geen haalbare kaart voor de invallende duisternis. Dan maar het Slijkgat in naar Stellendam. Het laatste stuk werd het onvermijdelijk om de brommer aan te slingeren, en in het laatste avondlicht werd Stellendam bereikt.

Schutten zat er niet meer in, maar niet getreurd, extra tijd om te koken. En de avondmaaltijd nuttigen in deze nautische omgeving, gelardeerd met noeste werkboten is voorwaar geen straf.

De volgende ochtend werd gebruikt om eerst eens naar Hellevoetsluis te varen, geveltjes en bootjes te kijken. Altijd een favoriete tijdsbesteding.

Vervolgens het Haringvliet verder op naar het verlaten eiland Tiengemeten. Min of meer verboden gebied, dus extra reden om aan land te gaan. Niet heel veel te zien maar goed. Het ankertje lag al uit dus knorren op zee. Totdat ik des nachts onzacht uit mijn kooi donderde. En dat na slechts 1 biertje bij het eten? Bij nader onderzoek bleek de boot toch echt behoorlijk scheef te liggen. Het Haringvliet kent weliswaar geen echte eb en vloed, maar door spuien ontstaat er toch een verval van enkele decimeters. Genoeg om de op ondiep water geankerde Chapeau op 1 oor te doen liggen. Enfin, een slingerzeiltje doet wonderen voor een verder ongestoorde nachtrust.

En verder gaat het: alsmaar verder. Het doel was om op de Oosterschelde eens te proberen hoe het droogvallen tegen een kade zou bevallen. Na de nodige sluizen en bruggen kwam de Krabbenkreek in zicht. Sint Phillipsland was uitverkoren voor het experiment. Achterin de Krabbenkreek.

Zoals gezegd was het weer nog steeds aangenaam zonnig. De kade te Phillipsland werd dan ook druk bevolkt met schooljeugd die druk bezig waren om zo vaak mogelijk in het water te springen en er vervolgens zo snel mogelijk weer uit te klimmen. Een aantal enthousiaste, en niet bepaald op hun mondje gevallen schoffies moesten met zachte dwang van het vaartuig verwijderd worden. Met grap en rol lukte dit wonderwel. Vooral omdat "ik zo roer proatte".

Het vallen van de avond en het rijzen van de kade begon tegelijkertijd. Totdat...het water nog wel maar Chapeau niet meer zakte. Bijkomende obstakels vormden de vele japanse oesters die in de loop der jaren erg aan de kade gehecht waren geraakt. Vlijmscherpe schelpen waardoor strategisch werk met stootwillen, en een constante aandacht vereist bleven. Een zekerheidslijntje van mast naar kade zorgde uiteindelijk voor de laatste gemoedsrust. Chapeau stond geheel op eigen kiel. Helaas zakte het water niet verder dan net onder de romp waardoor de Finale Grosso van een geheel op de kiel balancerende boot uitbleef. Dan maar slapen.

Bij het ontwaken bleek alles weer regulier. Water onder de kiel en tijd voor ontbijt. Havermout met gebakken eieren. Helaas werd de idylle verstoord door een gestaag vallende regen. Anderzijds, wat kan in knusheid evenaren met de kajuit van een Kolibri waarop de regendruppels hun tikkende wijsje spelen.

1^e Stop. Sint Annaland. De hoeveelheid luxe voorzieningen was omgekeerd evenredig met de uitgestraalde sfeer. Enfin, een warme douche is ook wat waard. Daarna snel weer weg. Op naar de Grevelingen. s'Lands grootste en misschien wel enige zoutwatermeer. Helder en beschut water, zonder hinderlijke eb en vloed. Toegangspoort tot al dit fijns: Bruinisse. Het weer liet zich wederom van zijn beste kant zien middels een aangenaam zonnetje. Tijd om geveltjes te kijken, mosseltjes te snoepen en bier te slurpen. En dan te bedenken dat hele volksstammen, dagen in smoorhete auto's zitten om in nog hetere landen hetzelfde te doen. Niet iedereen is "verlicht".

Met een vooruitziende blik heeft onze overheid gezorgd voor een aantal aangename eilandjes in dit fraaie meer. Minstens een hiervan is zelfs voorzien van een heuse baai. Met de geringe diepgang van het hulkje was binnenvaren van deze atol een koud kunstje. Een stukje waden door kruishoog water bracht een rondje wandelen op dit onbewoond eiland binnen bereik. Vervolgens toch nog maar even duikbril en snorkel opgezocht om de wondere wereld onder water te inspecteren. Kleine vissies, krabbetjes en zelfs een enkel zeepaardje vertoonden zich. Mooi, mooi, mooi.

Maar ach, laat ik de lezer niet verder vermoeien met al dit aangenaam verpozen. Na het gespartel werd het hoog tijd voor lezen, dutje doen, eten maken en avondprogramma. Na een rustige nacht werd het anker gehiewd en zachtjes aan koers gezet naar Brouwershaven. Hier openbaarde zich wederom een niet te onderschatten voordeel van de Kolibri. Het thuisfront werd gelokt met het de uitnodiging voor een etentje te Brouwershaven. O, ja. Als je toch deze kant uitkomt, wil je dan de trailer even meenemen.

Het laat zich raden dat die avond een auto met voldane inzittenden, op de voet gevolgd door een zeilbootje op een trailer zich noordwaarts begaven.

Een hele vakantie in 5 dagen uit en thuis. Dat is nog eens Value for money.